

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o delavcih v državnih organih obsega:

- Zakon o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90 z dne 20. 4. 1990),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 5/91 z dne 8. 2. 1991),
- Zakon o spremembi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 18/91 z dne 27. 4. 1991),
- Zakon o dopolnitvi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 22/91 z dne 31. 5. 1991),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 2/91-I z dne 28. 6. 1991),
- Zakon o spremembah zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 4/93 z dne 16. 1. 1993),
- Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94 z dne 8. 4. 1994),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delavcih v državnih organih – ZDDO-F (Uradni list RS, št. 70/97 z dne 14. 11. 1997),
- Zakon o višini povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov – ZPSPD (Uradni list RS, št. 87/97 z dne 29. 12. 1997),
- Zakon o spremembi zakona o delavcih v državnih organih – ZDDO-G (Uradni list RS, št. 38/99 z dne 21. 5. 1999),
- Zakon o javnih uslužbencih – ZJU (Uradni list RS, št. 56/02 z dne 28. 6. 2002).

ZAKON o delavcih v državnih organih

(neuradno prečiščeno besedilo št. 10)
([delno prenehal veljati](#))

I. SPLOŠNA DOLOČBA ([prenehalo veljati](#))

1. člen
([prenehal veljati](#))

2. člen
([prenehal veljati](#))

II. DELOVNA RAZMERJA

Sklenitev delovnega razmerja

3. člen
([prenehal veljati](#))

3.a člen
([prenehal veljati](#))

4. člen
([prenehal veljati](#))

5. člen
([prenehal veljati](#))

6. člen
([prenehal veljati](#))

7. člen
([prenehal veljati](#))

8. člen
([prenehal veljati](#))

9. člen
([prenehal veljati](#))

10. člen
([prenehal veljati](#))

11. člen
([prenehal veljati](#))

12. člen
([prenehal veljati](#))

13. člen
([prenehal veljati](#))

Delavci v upravi

14. člen
([prenehal veljati](#))

15. člen
([prenehal veljati](#))

16. člen

(prenehal veljati)

17. člen

(prenehal veljati)

18. člen

(prenehal veljati)

19. člen

(prenehal veljati)

20. člen

(črtan)

21. člen

(prenehal veljati)

22. člen

(črtan)

23. člen

(prenehal veljati)

23.a člen

(prenehal veljati)

24. člen

(prenehal veljati)

24.a člen

(prenehal veljati)

25. člen

(prenehal veljati)

26. člen

(prenehal veljati)

27. člen

(prenehal veljati)

Pripravniki

28. člen
([prenehal veljati](#))

29. člen
([prenehal veljati](#))

Razporejanje

30. člen
([prenehal veljati](#))

31. člen
([prenehal veljati](#))

31.a člen
([prenehal veljati](#))

32. člen
([prenehal veljati](#))

33. člen
([prenehal veljati](#))

Dopusti in odsotnosti z dela

34. člen

Dolžina letnega dopusta je odvisna od delovne dobe, zahtevnosti delovnega mesta, delovne uspešnosti, delovnih pogojev, socialnih in zdravstvenih razmer in starosti.

35. člen

Delavcem pripada glede na delovno dobo največ 24 dni letnega dopusta, in sicer:

- do 3 let delovne dobe	16 dni,
- nad 3 do 7 let delovne dobe	17 dni,
- nad 7 do 10 let delovne dobe	18 dni,
- nad 10 do 15 let delovne dobe	20 dni,
- nad 15 do 20 let delovne dobe	22 dni,
- nad 20 do 25 let delovne dobe	23 dni,
- nad 25 let delovne dobe	24 dni.

36. člen

Za zahtevnost dela pripada:

- višjim upravnim delavcem — pet dni letnega dopusta,
- delavcem na drugih delovnih mestih, za katera se zahteva visoka izobrazba — štiri dni letnega dopusta,
- delavcem na delovnih mestih, za katera se zahteva višja izobrazba — tri dni letnega dopusta,
- delavcem na drugih delovnih mestih — dva dni letnega dopusta.

37. člen

Glede na delovno uspešnost pripadajo delavcu največ trije dnevi letnega dopusta.

38. člen

Delavcu se letni dopust poveča za največ tri dni:

- za delo v hrupu, vročini, prahu in vlagi oziroma pod vplivom vremenskih razmer,
- za vodenje notranje organizacijske enote,
- za njegove socialne in zdravstvene razmere, kot so kronična in druga daljša bolezen, skrb za otroke do 10 leta starosti in druge razmere, v katerih delavec živi.

Delavcu se letni dopust poveča do pet dni za delo pod vplivom ionizirajočih sevanj in za delo z razstrelivi.

39. člen

Delavcu, ki še ni dopolnil 18 let starosti, se letni dopust poveča za sedem dni.

Delavcu, ki je dopolnil 50 let starosti, delavcu z najmanj 60% telesno okvaro ter delovnemu invalidu, delavcu, ki neguje in varuje težje telesno ali zmerno, težje ali težko duševno prizadete osebe, se letni dopust poveča za pet dni.

40. člen

V dneve letnega dopusta se ne všttevajo sobote, ko državni organ ne dela, oziroma drugi dnevi tedenskega počitka delavca.

Pravica do posameznih dni letnega dopusta po kriterijih iz 35., 38. in 39. člena tega zakona se prizna delavcu v koledarskem letu, ko izpolni pogoje za njihovo pridobitev.

41. člen

Delavec je lahko odsoten z dela s pravico do nadomestila plače največ sedem dni v posameznem koledarskem letu, in sicer:

- do sedem dni zaradi nege ožjega družinskega člana v primerih, ko nima pravice do nadomestila plače za odsotnost zaradi nege družinskega člana po predpisih o zdravstvenem zavarovanju, in sicer na podlagi zdravniškega potrdila, in zaradi aktivnega sodelovanja pri kulturnih, športnih in podobnih prireditvah;
- tri dni zaradi sklenitve zakonske zveze, rojstva otroka, smrti ožjega družinskega člana in selitve v drugo stanovanje;
- en dan zaradi smrti bližnjih sorodnikov, zaradi vpoklica k vojaškim vajam, ki trajajo nad šest dni, in drugih neodložljivih opravkov.

42. člen

Delavec je lahko odsoten z dela brez pravice do nadomestila plače največ 30 dni v posameznem koledarskem letu zaradi sodelovanja na seminarjih, kongresih in podobnih prireditvah, katerih vsebina ni povezana z delom v organu, zaradi zdravljenja v zdravilišču na lastne stroške in v primerih iz prejšnjega člena tega zakona, če posebne okoliščine zahtevajo daljšo odsotnost.

Disciplinska odgovornost

43. člen

(prenehal veljati)

44. člen

(prenehal veljati)

45. člen

(prenehal veljati)

46. člen

(prenehal veljati)

47. člen

(prenehal veljati)

48. člen

(prenehal veljati)

49. člen

(prenehal veljati)

50. člen

(prenehal veljati)

Odškodninska odgovornost

51. člen

(prenehal veljati)

52. člen

(prenehal veljati)

Prenehanje delovnega razmerja

53. člen
(prenehal veljati)

54. člen
(prenehal veljati)

55. člen
(prenehal veljati)

56. člen
(prenehal veljati)

57. člen
(črtan)

58. člen
(prenehal veljati)

III. PLAČE

59. člen

Sredstva za plače se določajo na podlagi osnove za obračun plač, koeficientov za določanje plač, odstotka za vrednotenje delovnih izkušenj in odstotka, ki se nameni za vrednotenje delovne uspešnosti.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se sredstva za plače delavcev oblikujejo najmanj v višini z zakonom določenih zajamčenih plač.

60. člen

Osnova za obračun plače je znesek, ki je kot izhodiščna mesečna plača za prvi tarifni razred za polni delovni čas dogovorjen s kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti.

Koeficienti za določanje plač za posamezne skupine delovnih mest so določeni v razponu; najvišji koeficient je 6.

Delovne izkušnje se vrednotijo tako, da se plača delavca v mesečnem znesku poveča za 0,5 % za vsako začeto leto delovne dobe, vendar največ do 20 %. Odstotek 0,5 se za ženske, ki imajo več kot 25 let delovne dobe, poveča še za 0,25 % za vsako začeto leto delovne dobe.

Obseg sredstev, ki se namenijo za vrednotenje delovne uspešnosti, določi vlada.

61. člen

Plača se določi tako, da se osnova za obračun plač pomnoži s koeficientom za določanje plač in poveča za odstotek za vrednotenje delovnih izkušenj ter za odstotek za vrednotenje delovne uspešnosti.

62. člen

Plača se med letom ugotavlja in izplačuje kot mesečna akontacija; akontacija se lahko izplačuje tudi večkrat mesečno, vendar le za že opravljeno delo.

Ob izplačilu akontacije in ob ugotovitvi plače za preteklo leto, se delavcu vroči pismen obračun po vseh kriterijih, po katerih so se delila sredstva za plače.

Podatki o plačah posameznika niso javni.

63. člen

Za delovna mesta višjih upravnih delavcev v republiških državnih organih se določi koeficient od 4,2 do vključno 6.

Za delovna mesta višjih upravnih delavcev v občinskih državnih organih se določi koeficient do vključno 4,5.

Koeficient za posameznega višjega upravnega delavca določi vlada.

64. člen

Za skupine delovnih mest upravnih in strokovno tehničnih delavcev se določijo naslednji najvišji koeficienti:

- do vključno 4,5 za delovna mesta, za katera se zahteva končan program za pridobitev visoke izobrazbe (VII/1) ali program za izpopolnjevanje, ki omogoča specializacijo ali program za pridobitev magisterija (VII/2) ali program za pridobitev doktorata znanosti (VIII) ter od enega do pet let delovnih izkušenj;
- do vključno 3,2 za delovna mesta, za katera se zahteva končan program za pridobitev višje izobrazbe (VI/1) ali program za izpopolnjevanje, ki omogoča specializacijo (VI/2), ter od devet mesecev do treh let delovnih izkušenj;
- do vključno 2,5 za delovna mesta, za katera se zahteva končan štiriletni program srednjega izobraževanja (V) ali program za izpopolnjevanje v srednjem izobraževanju, ki omogoča specializacijo, oziroma nadaljevalni program srednjega izobraževanja ter delovne izkušnje od šest mesecev do dveh let;
- do vključno 2,0 za delovna mesta, za katera se zahteva končan triletni program srednjega izobraževanja ter šest mesecev delovnih izkušenj;
- do vključno 1,6 za delovna mesta, za katera se zahteva dveletni program srednjega izobraževanja (III);
- do vključno 1,2 za delovna mesta, za katera se zahteva skrajšan program srednjega izobraževanja (II) ali usposobitev za opravljanje določenih del;
- do vključno 0,8 za delovna mesta, za katera se zahtevajo enostavna praktična znanja.

Vlada Republike Slovenije v skladu z nomenklaturo nazivov za skupine delovnih mest določi koeficient za delovna mesta v okviru posamezne skupine iz prejšnjega odstavka.

65. člen

Za posamezna delovna mesta, ki zahtevajo specifična strokovna znanja ali posebno izurjenost oziroma za delovna mesta, ki zaradi zahtevnosti in izpostavljenosti ter za delovna mesta, ki jih je nujno potrebno zasesti zaradi nemotenega in učinkovitega delovanja države, lahko vlada izjemoma določi višji količnik, kot je določen v zakonu.

V primerih povečanega obsega dela organa in v primerih nadpovprečne delovne obremenjenosti delavcev na delovnih mestih, kjer opravljajo najzahtevnejše in ključne naloge organa, zlasti na delovnih mestih generalnih sekretarjev, državnih podsekretarjev in načelnikov upravnih enot ter na delovnih mestih, na katerih delavci sklenejo delovno razmerje na podlagi tretjega odstavka 8. člena tega zakona, določi vlada višino in obseg sredstev za plačilo povečanega obsega dela. ([prenehal veljati](#))

66. člen

V okviru sredstev za plače se državnemu organu posebej zagotavljajo sredstva za dodatke za posebne pogoje dela, ki izhajajo iz razporeditve delovnega časa; za delo, daljše od polnega delovnega časa, za nočno delo, za delo ob nedeljah, praznikih in drugih dela prostih dnevih, za delo v deljenem delovnem času, za stalno pripravljenost in dežurstvo.

Višino sredstev iz prejšnjega odstavka določi vlada ob upoštevanju kriterijev, ki veljajo za delavce v gospodarstvu Republike Slovenije.

67. člen

Sredstva za plače pripravnikov se zagotavljajo v višini 70 % od vrednosti delovnega mesta, na katerega se pripravnika lahko razporedi po zaključku pripravništva.

68. člen

V aktu državnega organa se kot kriteriji za delitev plač določijo zahtevnost del delovnega mesta, delovna uspešnost in delovne izkušnje delavca.

Zahtevnost se določi v okviru vrednosti, ki se državnemu organu zagotavlja za ustrezno skupino delovnih mest po 64. členu tega zakona. Vlada določi, za koliko se lahko vrednost del posameznega delovnega mesta razlikuje od vrednosti del drugih delovnih mest v isti skupini.

Pri ugotavljanju delovne uspešnosti se upošteva zlasti obseg opravljenega dela, strokovnost pri delu, uporabnost oziroma izvornost rešitev, pravilnost uporabe predpisov in pooblastil, pogostost napak pri delu, izraba delovnega časa, izpolnjevanje rokov in smotrnost porabe sredstev.

Delovno uspešnost delavca ugotovi predstojnik glede na obseg in kakovost opravljenega dela.

IV. NADOMESTILA TER DRUGI PREJEMKI IN POVRAČILA

69. člen

Delavci imajo pravico do nadomestila plače za čas odsotnosti z dela, pravico do prejemkov iz sredstev skupne porabe ter do povračil za določene stroške pri opravljanju dela v skladu s splošnim aktom organa, v katerem delajo.

70. člen

Delavcem se zagotavljajo sredstva skupne porabe za regres za letni dopust, priznanja ob delovnih jubilejih, nagrade ob upokojitvi, izobraževanje, rekreacijo, kulturno življenje, preventivno zdravstveno varstvo in za druge namene.

Višino sredstev za posamezne namene skupne porabe določi vlada največ v višini, določeni na podlagi kriterijev, ki veljajo za delavce v gospodarstvu Republike Slovenije.

Nagrada ob upokojitvi znaša tri zadnje plače delavca; enak znesek pripada svojcem ob smrti delavca. ([prenehal veljati](#))

71. člen

Delavci imajo pravico do nadomestila in povračil določenih materialnih stroškov: za dnevnice ter stroške prenočevanja na službenem potovanju, za uporabo lastnega avtomobila v službeni namen, za prevoz na delo in z dela, za selitvene stroške, za nadomestilo za prehrano med delom in za nadomestilo za ločeno življenje.

Višino nadomestil in povračil iz prejšnjega odstavka določi vlada največ v višini, določeni na podlagi kriterijev, ki veljajo za delavce v gospodarstvu Republike Slovenije.

V. VARSTVO PRAVIC ([prenehalo veljati](#))

72. člen ([prenehal veljati](#))

Zakon o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

73. člen

Določbe o delavcih v upravi se uporabljajo tudi za samostojne in druge strokovne službe izvršnih svetov ter skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti.

74. člen

Način uporabe posameznih določb tega zakona za strokovne službe Predsedstva Republike Slovenije, Skupščine Republike Slovenije, Ustavnega sodišča Republike

Slovenije, družbenega pravobranilca samoupravljanja, za pravosodne organe in za civilne osebe v štabih teritorialne obrambe se določi z aktom organa.

Vrste večjih upravnih delavcev in upravnih delavcev v strokovnih službah iz prejšnjega odstavka določa sistemizacija delovnih mest tega organa.

Določbe 53. do 58. člena tega zakona se uporabljajo tudi za delavce, ki so do uveljavitve zakona o spremembah določb zakonov, ki določajo pooblastila in naloge družbenopolitičnih organizacij (Uradni list Republike Slovenije, št. 8/90), opravljali naloge na podlagi določb, razveljavljenih z navedenim zakonom.

75. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na osebne dohodke in letni dopust višjih upravnih delavcev ter na nadomestila, druge prejemke in povračila, se smiselno uporabljajo tudi za predstojnike strokovnih služb skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti, za predstojnike občinskih upravnih organov, ki jih imenuje skupščina občine oziroma posebne družbenopolitične skupnosti, za predstojnike upravnih organov in strokovnih služb, ki jih imenuje izvršni svet in za namestnike predstojnikov.

76. člen

Določbe tega zakona, ki veljajo za občinske organe, veljajo tudi za organe posebnih družbenopolitičnih skupnosti.

77. člen

Določbe, ki se nanašajo na pooblastila republiškega sekretarja (člena 17 in 20), veljajo tudi za predstojnike samostojnih republiških upravnih organov in organizacij.

78. člen

Strokovno tehnični delavci v državnih organih, ki jim je bila pod pogoji iz 284. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79) priznana delovna zmožnost za opravljanje določenih del, lahko še naprej opravljajo ta dela.

79. člen

Akti iz 3. in 64. člena tega zakona morajo biti sprejeti najkasneje v dveh mesecih po uveljavitvi zakona, ki bo urejal državno upravo in organizacijo republiške uprave.

Državni organi morajo svoje akte iz 68. in 69. člena tega zakona v treh mesecih uskladiti z akti iz prejšnjega odstavka.

Po uskladitvi splošnih aktov s tem zakonom prenehajo državni organi uporabljati družbeni dogovor o skupnih osnovah in merilih za samoupravno urejanje odnosov pri pridobivanju in delitvi dohodka v SR Sloveniji (prečiščeno besedilo, Uradni list SRS, št. 20/87).

80. člen

Določbe o pravicah delavcev iz delovnega razmerja, ki se odmerjajo enkrat letno, se uporabljajo že za leto 1990, če so za delavce ugodnejše.

81. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 42., 56., 110. do 192. in 223. do 226. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79, 12/82, 39/85, 37/87 in 18/88).

82. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 5/91) vsebuje naslednjo končno določbo:

»5. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 18/91) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o dopolnitvi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 22/91) dodaja 80.a člen zakona, ki se glasi:

»80.a člen

Določba prvega odstavka 60. člena tega zakona, po kateri izvršni svet Skupščine Republike Slovenije pri določitvi osnove za obračun osebnega dohodka ne more zmanjšati povprečnega osebnega dohodka na delavca v gospodarstvu Republike Slovenije za več kot 40%, se uporablja od 1. 7. 1991 dalje.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. [2/91-I](#)) spreminja 80.a člen zakona tako, da se glasi:

»80.a člen

Osnova za obračun osebnih dohodkov za mesec julij 1991 znaša 45% povprečnega osebnega dohodka na delavca, izplačanega v gospodarstvu Republike Slovenije za mesec maj 1991.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. julija 1991 dalje.«.

Zakon o spremembah zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. [4/93](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. [18/94](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»30. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delavcih v državnih organih – ZDDO-F (Uradni list RS, št. [70/97](#)) spreminja 73. člen zakona tako, da se glasi:

»73. člen

Določbe o delavcih v upravi se uporabljajo tudi za samostojne in druge strokovne službe izvršnih svetov ter skupščin občin.«;

spreminja 75. člen zakona tako, da se glasi:

»75. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na plače in letni dopust višjih upravnih delavcev ter na nadomestila, druge prejemke in povračila, se smiselno uporabljajo tudi za predstojnike strokovnih služb skupščin občin, za predstojnike občinskih upravnih organov, ki jih imenuje skupščina občine, za predstojnike upravnih organov in strokovnih služb, ki jih imenuje izvršni svet in za namestnike predstojnikov.«;

spreminja 76. člen zakona tako, da se glasi:

»76. člen

Določbe tega zakona, ki veljajo za občinske organe, veljajo tudi za organe.«;

spreminja 77. člen zakona tako, da se glasi:

»77. člen

Določbe, ki se nanašajo na pooblastila ministra (člena 17 in 20), veljajo tudi za predstojnike samostojnih republiških upravnih organov in organizacij.«;

ter vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»22. člen

Predpisa iz prvega in četrtega odstavka 2. člena tega zakona izda vlada najkasneje v 60 dneh od uveljavitve tega zakona.

Akti o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest morajo biti usklajeni s tem zakonom in s predpisom iz četrtega odstavka 2. člena tega zakona, najkasneje v 90 dneh po uveljavitvi predpisa iz četrtega odstavka 2. člena tega zakona.

23. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o višini povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov – ZPSDP (Uradni list RS, št. [87/97](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»14. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1998.«.

Zakon o spremembi zakona o delavcih v državnih organih – ZDDO-G (Uradni list RS, št. [38/99](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o javnih uslužbencih – ZJU (Uradni list RS, št. [56/02](#)) spreminja 73. člen zakona tako, da se glasi:

»73. člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 74. člen zakona tako, da se glasi:

»74. člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 75. člen zakona tako, da se glasi:

»75. člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 76. člen zakona tako, da se glasi:

»76. člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 77. člen zakona tako, da se glasi:

»77. člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 78. člen zakona tako, da se glasi:

»78. člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 79. člen zakona tako, da se glasi:

»79. člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 80. člen zakona tako, da se glasi:

»80. člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 80.a člen zakona tako, da se glasi:

»80.a člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 81. člen zakona tako, da se glasi:

»81. člen
([prenehal veljati](#))«;

spreminja 82. člen zakona tako, da se glasi:

»82. člen
([prenehal veljati](#))«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»204. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne eno leto po objavi.«.